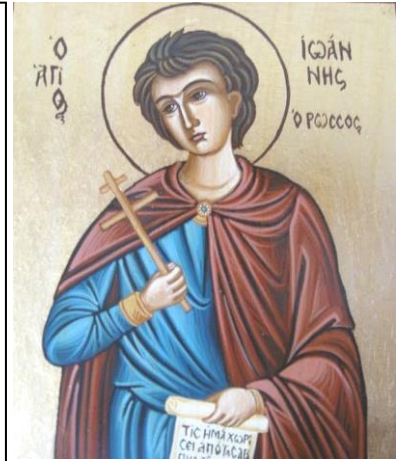

”Ceea ce este cu neputință la oameni este cu putință la Dumnezeu!”

Sunt Andrei F., am 30 de ani, m-am născut și locuiesc în București. În urmă cu un an mă confruntam cu un diagnostic foarte sever, oligo asteno terato spermie severă, pe românește sterilitate, aplicându-mi-se o sentință foarte dură: “nu vei putea face copii pe cale naturală niciodată!”. În urma a trei analize consecutive efectuate în laboratoare diferite diagnosticul a fost confirmat. Așa cum sunt date marile întâlniri din viața omului, și eu am auzit de Sfântul Ioan Rusul. În iunie 2011, aflându-mă în vacanță în Corinthos -Grecia, vizitam într-o după-amiază o superbă mănăstire de lângă oraș, întinsă pe un munte cu o perspectivă de vis asupra Mării Egee, Mării Ionice și a canalului ce le leagă (canalul Korint), închinată Sfântului Patapie. Acolo am întâlnit o calugăriță româncă, maica Nicodima care ne-a rugat ca

Sf. Ioan Rusul, *icoană*

la întoarcerea în țară, prin Giurgiu, să trecem pe la Mănăstirea Sfântului Ioan Rusul din comuna Slobozia, la 5 km de Giurgiu, pentru a lăsa, din partea dănei, un pachet călugărilor de acolo. Acesta a fost primul contact pe care l-am avut cu Sfântul Ioan Rusul, acum citind pentru prima dată despre minunile și viața pe care a închinat-o pentru și întru Hristos.

Înca din primele clipe m-au fascinat și impresionat viața, minunile Sfântului. În aceeași vară, la o lună după ce aflasem de Sf. Ioan, am plecat la biserica din Prokopie, casa Sfântului Ioan Rusul de pe insula Evvia din Grecia. M-am rugat cu toată ființa și cu toată puterea mea lăuntrică la racla lui pentru vindecare și pentru a mă ajuta să zămislesc în această viață prunci sănătoși, frumoși și de Dumnezeu iubitori, făcând în același timp o promisiune Sfântului, aceea că voi încerca și eu, prin puterile mele, să ajut la zidirea, în România, a unei biserici închinată Lui. La finalul lunii iulie m-am întors din Grecia, având deja o programare pentru o nouă analiză (trecuseră deja 6 luni de la primele analize care îmi confirmau sterilitatea severă). În toate zilele întoarcerii din Grecia de la racla Sfântului și până în ziua primirii rezultatelor analizei, am avut o convingere neșrămutată că Sfântul m-a ajutat și lucrurile vor fi bune, deși nu luasem niciunul din medicamentele care ar fi trebuit să-mi fie administrate. Eram mânat de un sentiment și de o siguranță grozavă că Sfântul m-a vindecat. Rezultatul analizei mi-a confirmat convingerea, spre mirarea familiei și a apropiaților. La o săptămână după această analiză aveam programare la o mare somitate în urologie, profesorul Calamfirescu, pe care o făcusem cu 3 luni înainte, încă din primăvară.

Am zis că deși sunt vindecat, să nu renunț la programare, dacă tot asteptasem 3 luni primul loc liber și să văd ce are de spus și profesorul.

Mare i-a fost mirarea domnului profesor la punerea în oglindă a analizelor. Întrebarea firească a fost: “Ce ați făcut în aceste 6 luni?”. I-am răspuns că nu am luat nici un medicament, ci doar m-am rugat la racla Sf. Ioan Rusul. Profesorul a rămas pe gânduri. Mi-a spus că în 35 de ani de activitate nu a văzut niciodată așa ceva. La sfârșit mi-a spus: “inițial, văzând ultima analiză, am crezut că ați venit să îmi irosiți timpul de pomană, dar acum vă mulțumesc că ați venit pentru că m-ați făcut să îmi schimb un pic optica... Vă rog să fiți sigur că ceea ce vi s-a întâmplat dumneavoastră, medical vorbind, este imposibil, și practic transcende știința”. Am plecat de acolo fără ca profesorul să îmi ia vreun ban pe consultație. În ziua în care scriu aceste rânduri, marți 22 Mai 2012, soția mea este pe cale de a naște doi băieți gemeni. Iar sorocul se apropie, doctorii spun că se poate întâmpla din zi în zi. Eu am convingerea că ei vor veni chiar pe 27 mai, de ziua Sfântului, pentru că lui îi datorăm ajutorul pe care l-a mijlocit pe lângă bunul nostru Dumnezeu, Domnul nostru Iisus Hristos și Maica Domnului, cărora ne închinăm și le mulțumim cu lacrimi pentru tot ajutorul și bunătatea cu care ne-au blagoslovit.